

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор Національного університету
«Одеська юридична академія»,
професор

Олег ТОДОЩАК

2025 р.

ВИСНОВОК

**Національного університету «Одеська юридична академія»
щодо дисертації КУХАРУКА ІГОРЯ МИКОЛАЙОВИЧА на тему
«Організація і тактика адвокатського розслідування»,
поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право»
за спеціальністю 081 «Право» (тема дисертації затверджена Вченою радою
Національного університету «Одеська юридична академія»
4 листопада 2021 року, протокол №3)**

ВИТЯГ

**з протоколу засідання фахового семінару кафедри криміналістики,
детективної та оперативно-розшукової діяльності
Національного університету «Одеська юридична академія»
№ 3 від 10 червня 2025 року**

Присутні:

завідувач кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності, д.ю.н., професор Л. Аркуша - **головуюча на засіданні**;
професор кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності, д.ю.н., професор Д. Цехан – **науковий керівник**;
професор кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності, д.ю.н., професор О. Самойленко;
професор кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності, член-кореспондент НАПрН України, д.ю.н., професор В. Тіщенко;
доцент кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності, к.ю.н., доцент Ю. Гресь;
доцент кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності, к.ю.н., доцент А. Колодіна;

доцент кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності, к.ю.н., доцент І. Загородній;

доцент кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності, к.ю.н., доцент Н. Чіпко;

доцент кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності, к.ю.н. С. Чумак;

доцент кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності, доктор філософії О. Чернов;

асистент кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності А. Мурашко;

аспірант І. Кухарук.

З присутніх 4 доктори юридичних наук, 5 кандидатів юридичних наук, 1 доктор філософії - фахівці за профілем поданої на розгляд дисертації.

Порядок денний: Обговорення дисертаційного дослідження І. Кухарука на тему «Організація і тактика адвокатського розслідування», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» щодо його рекомендації для публічного захисту у разовій спеціалізованій вченій раді та надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Слухали : Доповідь здобувача ступеня доктора філософії Ігоря Кухарука щодо дисертації, виконаної за темою «Організація і тактика адвокатського розслідування», поданої на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Доповідач обґрунтував актуальність обраної теми, визначив мету, завдання, методологію дисертаційного дослідження, охарактеризував його об'єкт та предмет, вказав на науково-практичну значимість роботи, надав відомості щодо впровадження результатів дослідження.

Обґрунтовуючи вибір теми дисертаційного дослідження, здобувач звернув увагу на те, що одним із усталених векторів розвитку правової системи України є реформування системи правосуддя, що супроводжується розробленням численних програмних документів, внесенням змін до чинних нормативно-правових актів та формування кадрової політики за новими принципами та підходами. У той же час, необхідно відзначити, що ефективність державного правового механізму значним чином залежить від формування збалансованих та дієвих засад здійснення окремих форм правничої діяльності, зокрема й кримінального переслідування. Безумовно, що прийняття КПК України 2012 року стало фундаментальним поштовхом до кардинальних змін власне парадигми здійснення кримінального переслідування та закладення в її основу поряд з іншими засадничими принципами засади змагальності, яка знайшла своє закріплення у ст. 22 КПК

України. Визнаючи такий крок як позитивний та спрямований на реальні трансформаційні процеси у розслідування та судовому розгляді кримінальних проваджень, слушно наголосити, що системне вивчення законодавства України, зокрема й положень КПК України констатує декларативність вказаної засади крізь призму її практичної реалізації стороною захисту у кримінальному провадженні. Одним із можливих пояснень такого підходу є концептуальні, зокрема й конституційні положення, які покладають тягар доведення винуватості на сторону обвинувачення. Водночас, детальне опрацювання структури та змісту повноважень сторін у кримінальному провадженні свідчить про наявність суттєвого дисбалансу щодо системи процесуальних інструментів та можливостей їх використання сторонами обвинувачення та захисту, де, на нашу думку, сторона обвинувачення має суттєві переваги, а можливості, які наявні у сторони захисту характеризуються несистемним та суперечливим характером у розрізі норм різних нормативно-правових актів, ускладненою процедурою їх використання, необхідністю залучення до використання наданого стороні захисту процесуального інструментарію представників сторони обвинувачення, які, фактично, виконують управлінську роль під час його застосування, наприклад, проведення слідчих (розшукових) дій за ініціативою сторони захисту.

Особливо гостро вказана проблематика постає у контексті здійснення доказування у кримінальному провадженні стороною захисту, що зумовлюється суперечністю навіть положень окремих статей кримінального процесуального закону, фактичної неможливості використання для збирання доказів інструментів, які корелюють із професійними правами адвокатів, визначеними Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», а також доволі обмеженого спектру дій, які адвокат самотійно може вчиняти для збирання доказів у межах кримінального провадження.

Зважаючи на викладене, наголосимо, що науковцями та адвокатами-практиками здійснюється постійний пошук та вирішення вказаної проблеми як на рівні наукових робіт, так і на рівні розроблення законопроектів щодо внесення змін до чинного законодавства, які спрямовані на посилення повноважень захисника у межах кримінального провадження. Так, одним із шляхів вирішення цієї проблеми були спроби на теоретичному рівні обґрунтувати концепцію адвокатського розслідування, як відповідної складової здійснення захисту у межах кримінального провадження, що є раціональним підходом, котрий потребує подальшого системного вивчення, оскільки може створити теоретико-правове та прикладне підґрунтя для оптимізації адвокатської діяльності у межах кримінального провадження.

У межах кримінального процесуального права проблематика реалізації функції захисту у кримінальному провадженні та збирання адвокатом доказів

досліджувалась значною кількістю вчених, зокрема свої монографічні праці аналізу цієї проблематики присвятили: М.Р. Аракелян, Ю.П. Аленін, Н.М. Бакаянова, Т.В. Бабчинська, І.М. Бігунець, В.В. Бедь, Є.І. Виборнова, Т.В. Волошанівська, І.В. Гловюк, В.В. Грисюк, М.С. Городецька, О.В. Дудко, І.В. Дубрівка, Я.О. Іваницький, П.В. Кучевський, Т.О. Лоскутов, Г.В. Мудрецька, В.О. Попелюшко, М.А. Погорецький, Є.М. Пелікос, О.А. Самойленко, Д.Б. Сергєєва, О.С. Старенький, О.О. Торбас, В.В. Тіщенко, А.М. Титов, Р.А. Чайка та інші науковці.

Визнаючи значимість здобутків вчених, слід зазначити, що вказана проблематика ними аналізувалась крізь призму предмета кримінального процесуального права, а власне щодо формування відповідної моделі адвокатського розслідування сформульовані окремі напрацювання, які неможна, наразі, вважати такими, що комплексно вирішують вказану проблему. Крім того, зважаючи на предмети вказаних досліджень, фактично, поза науковою увагою залишились питання організації і тактики діяльності адвоката у межах здійснення адвокатського розслідування як структурного елемента захисту у кримінальному провадженні.

Наведене і зумовлює актуальність та новизну теми представленого дисертаційного дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами.

Дисертацію виконано відповідно до положень Стратегії розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021-2023 роки (що затверджена указом Президента України від 11 червня 2021 року № 231/2021), Національної стратегії у сфері прав людини на 2021-2023 роки (що затверджена указом Президента України від 24 березня 2021 року № 119/2021), Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на 2021-2023 роки (що затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 червня 2021 року № 756-р), пріоритетного напрямку «Правові механізми забезпечення і захисту прав та свобод людини», «Фундаментальні та прикладні проблеми наукового забезпечення боротьби зі злочинністю в Україні» Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021-2025 роки, що затверджена постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 26 березня 2021 року №12-21. Дослідження є складовою плану складовою наукових досліджень, виконаних на кафедрі криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності Національного університету «Одеська юридична академія», відповідає плану науково-дослідної роботи кафедри криміналістики Національного університету «Одеська юридична академія» «Пріоритетні напрями криміналістичних досліджень у протидії кримінальним правопорушенням» на 2021–2025 роки як складової плану науково-дослідної роботи Національного

університету «Одеська юридична академія» «Правове та соціальне життя людини у людиноцентристському вимірі у цифрову еру» на 2021–2025 роки (державний реєстраційний номер 0122U000266).

Тема дисертаційного дослідження затверджена вченою радою Національного університету «Одеська юридична академія» 04 листопада 2021 року (протокол № 3).

Мета і завдання дослідження відповідно до предмета та об'єкта дослідження. Мета дослідження полягає у розробленні на підставі аналізу матеріалів практики та теоретичних положень моделі адвокатського розслідування як складової захисту у кримінальному провадженні із акцентуванням уваги на організаційно-тактичних складових його здійснення.

Для досягнення поставленої мети у дисертації вирішувалися такі завдання:

- окреслити сучасний стан наукового забезпечення формування моделі адвокатського розслідування;

- сформулювати поняття та визначити змістовно-структурну складову адвокатського розслідування;

- охарактеризувати проблемні питання щодо реалізації професійних прав адвоката під час адвокатського розслідування та запропонувати шляхи їх вирішення;

- окреслити особливості кримінального процесуального регулювання повноважень захисника як правової основи для формування моделі адвокатського розслідування;

- сформулювати визначення та розробити структуру адвокатського провадження як організаційної складової роботи захисника у межах адвокатського розслідування;

- визначити та охарактеризувати типові ситуації захисту, а також основні напрями діяльності захисника у кожній з них;

- виокремити тактичні особливості діяльності захисника у межах адвокатського розслідування;

- розробити рекомендації щодо оптимізації використання спеціальних знань як складової адвокатського розслідування.

Об'єктом дослідження є адвокатська діяльність щодо здійснення захисту у кримінальному провадженні.

Предметом дослідження є організація і тактика адвокатського розслідування.

Методи дослідження. Відповідно до мети і завдань дослідження в роботі використана сукупність загальнонаукових, міждисциплінарних та спеціально-наукових методів пізнання. За допомогою методів гносеології з'ясовано сутність, зміст та сформульований основний понятійно-категоріальний апарат

наукового дослідження (1.2, 2.1., 2.2.) та визначено окремих складових діяльності адвоката у межах здійснення адвокатського розслідування (2.1., 2.2., 2.3.), розроблено класифікацію типових ситуацій захисту за відповідними класифікаційними критеріями (2.3) та надано їх характеристику (2.3.), розроблено тактичні моделі діяльності адвоката у межах адвокатського розслідування щодо збирання доказів (2.3), визначено основні напрями використання спеціальних знань для збирання доказів у межах адвокатського розслідування (2.4.).

Логіко-юридичний метод надав можливість запропонувати необхідні для дослідження класифікації (1.3, 2.1., 2.2., 2.3.), а також систематизувати теоретичну основу власного наукового пошуку (1.1.) Порівняльно-правовий метод використовувався під час порівняння положень нормативно-правових актів, які регулюють адвокатську діяльність в Україні (1.2., 1.3.). За допомогою методу герменевтики з'ясовано сутність окремих наукових положень різних галузей знань щодо змісту наукових характеристик та класифікацій (1.2, 1.3, 2.1., 2.2., 2.3, 2.4). Соціологічний та статистичний методи використовувалися під час вивчення думок адвокатів щодо основних положень можливості впровадження моделі адвокатського розслідування на сучасному етапі (1.2, 1.3, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4).

Теоретичною основою дисертації є висновки і положення, обґрунтовані сучасними розробками в галузі філософії, загальнотеоретичної юриспруденції, криміналістики, кримінального права, кримінального процесуального права, психології тощо.

Нормативно-правовою основою дисертації є Конституція України, Кримінальний кодекс України, Кримінальний процесуальний кодекс України та галузеве законодавство.

Емпіричну базу дослідження складають результати опрацювання матеріалів та різних практик організації роботи адвокатів у кримінальних провадженнях, судових рішень, досвіду роботи експертних установ та проведення опитування 75 адвокатів з різних регіонів України щодо доцільності та окремих проблемних питань формування моделі адвокатського розслідування.

Наукова новизна одержаних результатів дисертації полягає в тому, що вона є першим комплексним криміналістичним дослідженням організації і тактики адвокатського розслідування.

У межах здійсненого дослідження одержано результати, які мають наукову новизну:

вперше:

визначено вихідні параметри для формування моделі адвокатського розслідування, зокрема: по-перше, адвокатське розслідування, як форма

організаційно-тактичної діяльності у межах кримінального провадження може здійснюватися виключно: а) адвокатом, тобто фізичною особою, яка здійснює адвокатську діяльність на підставах та в порядку, що передбачені Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»; б) групою адвокатів, які здійснюють захист чи представництво у межах кримінального провадження; в) особами, які залученні адвокатами у спосіб, врегульований чинним законодавством; по-друге, адвокатське розслідування крізь призму діяльнісного підходу, характеризуючись пізнавальним змістом, спрямовується на пізнання конкретних об'єктів у межах кримінального провадження; по-третє, зміст адвокатського розслідування прямо корелює: а) зі змістом та межами сформульованого обвинувачення; б) з організаційною формою роботи адвоката у межах конкретного кримінального провадження; в) зі стадією кримінального провадження, на якій розпочинається робота захисника; г) з хронологічними параметрами досудового розслідування; по-четверте, організаційна форма, межі, якість та вибір організаційно-тактичного інструментарію для забезпечення адвокатського розслідування прямо корелює із професійною компетенцією захисника;

визначено та охарактеризовано структурні елементи адвокатського розслідування як системної форми діяльності: по-перше, організаційна складова адвокатського розслідування; по-друге, тактична складова; по-третє, психологічна складова;

сформульовано визначення адвокатського провадження як організаційної форми систематизації джерел інформації та інших документів, які сформовані адвокатом у межах роботи за конкретним кримінальним провадженням, що може здійснюватися у будь-якій формі із кінцевим складанням адвокатського висновку;

визначено типову структуру адвокатського провадження, зокрема: по-перше, дані, які стосуються доказування у відповідному кримінальному провадженні; по-друге, дані щодо процесуальної комунікації захисника із представниками сторони обвинувачення; по-третє, дані щодо запобіжного заходу, обраного щодо особи у межах кримінального провадження; по-четверте, інформація, отримана адвокатом під час здійснення свого власного розслідування та інших дій у межах здійснення захисту у кримінальному провадженні, що не може бути використана під час доказування, але має значення для прийняття стратегічних та організаційно-тактичних рішень у кримінальному провадженні;

виокремлено та охарактеризовано ситуації захисту за критерієм ставлення підзахисного до висунутого обвинувачення: по-перше, підзахисний повністю визнає свою вину у вчиненні кримінального правопорушення, щодо якого сформульоване обвинувачення; по-друге, підзахисний визнає свою

причетність до вчинення відповідного кримінального правопорушення, але не визнає зміст сформульованого обвинувачення, зокрема кримінально-правову кваліфікацію, здійснену органом досудового розслідування; по-третє, підзахисний визнає свою причетність до відповідної кримінально-релевантної події, але не визнає свою вину та не вважає, що мало місце кримінальне правопорушення; по-четверте, підзахисний не визнає свою причетність до кримінально-релевантної події та повністю заперечує свою вину у вчиненні будь-якого кримінального правопорушення;

вдосконалено:

положення щодо реалізації професійних прав адвокатів, зокрема у частині отримання у межах адвокатського запиту інформації з обмеженим доступом шляхом розроблення пропозицій до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»;

положення щодо повноважень захисника у межах кримінального провадження, зокрема у частині здійснення доказування шляхом формування пропозицій щодо уточнення та доповнення КПК України відповідними нормами;

теоретико-прикладні положення щодо тактики діяльності захисника під час збирання доказів та його діяльності у межах адвокатського розслідування у частині: по-перше, розроблення моделі двоетапного опитування адвокатом підзахисного із конкретизацією відповідних тактичних прийомів; по-друге, виокремлення тактичних прийомів, які можуть використовуватись адвокатом під час участі у допиті свідків чи потерпілих, зокрема: а) «актуалізація протиріччя»; б) «актуалізація компетенції та можливості»; в) «актуалізація деталей»;

набули подальшого розвитку:

теоретичні положення щодо наукового обґрунтування можливості впровадження моделі адвокатського розслідування у вітчизняну практику у частині характеристики, систематизації наукових положень та концепцій, які сформульовані вченими та виокремлення спектру проблемних питань, що потребують подальших наукових розвідок;

положення щодо використання під час адвокатського розслідування спеціальних знань у частині: по-перше, визначення системи факультативних завдань, які вирішуються за допомогою використання захисником спеціальних знань; по-друге, обґрунтування моделі використання спеціальних знань адвокатом у випадках експертного дослідження об'єктів, що знищуються або втрачають свої кількісно-якісні показники під час проведення їх експертного дослідження,

Після закінчення доповіді І. Кухарука були поставлені такі питання.

Професор В. Тіщенко: У дослідженні Ви звертаєте увагу, що наразі у наукових колах триває дискусія щодо визначення відповідної галузі знань, у межах якої повинні розроблятися питання щодо тактичних прийомів, які можуть використовуватись стороною захисту. Зважаючи на це, хотілось би почути Вашу позицію чи доцільне розроблення таких пропозицій у межах криміналістичної науки?

Відповідь І. Кухарука: Дякую за питання! Щодо безпосередньої відповіді хочу пояснити наступне. Так, зважаючи на те, що основні теоретичні положення щодо особливостей використання відповідних тактичних прийомів, а також прийняття тих чи інших тактичних рішень сформульовані у межах криміналістики, на нашу думку, і відповідна система тактичних прийомів також має розроблятися у межах криміналістичної науки. Можливо, доцільним є виокремлення окремого структурного розділу криміналістики – криміналістична адвокатологія, що пропонувалось окремими дослідниками. Безумовно, що не усіма вченими така позиція сприймається позитивно, адже усталеним є підхід, що криміналістична наука, перш за все орієнтована на розроблення відповідних рекомендацій для слідчого та інших представників сторони обвинувачення. Водночас, закріплення засади змагальності як засадничого принципу здійснення кримінального провадження вимагає її перегляду усталених підходів до структури криміналістичної науки.

Професор Л. Аркуша: Вивчаючи роботу, я звернула увагу, що Ви лише у межах одного підрозділу та за окремими напрямками проаналізували проблеми кримінального процесуального законодавства щодо здійснення функції захисту у кримінальному провадженні. Чим зумовлений такий підхід?

Відповідь І. Кухарука: Дякую за питання, та хочу пояснити, що у першому параграфі дисертаційного дослідження нами зверталась увага та детально аналізувались наукові дослідження щодо кримінальних процесуальних питань здійснення захисту у кримінальному провадженні та виокремлювались процесуальні проблеми щодо цього напрямку роботи адвокатів. У той же час, предмет нашого дослідження спрямовувався на аналіз не лише правових, а в основному організаційно-тактичних складових діяльності адвоката у межах кримінального провадження. Зважаючи на це, ми аналізували окремі положення кримінального процесуального закону, котрі безпосередньо впливають на організацію і тактику роботи захисника у кримінальному провадженні.

Професор О. Самойленко: У роботі Ви звернули детальну увагу на аналізі адвокатського провадження та відзначили, що воно може закінчуватись складанням адвокатського висновку. У контексті цього, чи можете Ви пояснити, яка функціональна спрямованість такого висновку?

Відповідь І. Кухарука: На нашу думку, складання такого висновку не є обов'язковим і захисник сам вирішує щодо доцільності його складання. Щодо безпосереднього функціонального призначення, то на нашу думку, такий адвокатський висновок може надаватись суду для кращого та системного розуміння позиції захисту у межах конкретного кримінального провадження. Більше того, вивчення такого висновку, а також аргументів адвоката щодо окремих доказів, доведеності окремих обставин справи тощо дозволяє суду більш ефективніше планувати судовий розгляд із урахуванням потенційних клопотань сторони захисту. Також, необхідно відзначити, що наявність такого висновку суттєво впливає на внутрішнє переконання суду, оскільки, фактично, суд у структурованому вигляді може отримати альтернативний опис та характеристику події.

Доцент І. Загородній: У дослідженні Ви пропонуєте надати адвокату право самостійно проводити окремі слідчі (розшукові) дії. Скажіть будь-ласка, у разі надання адвокату такого права чи буде він на Вашу думку зобов'язаний після завершення таких дій надсилати відповідні протоколи стороні обвинувачення?

Відповідь І. Кухарука: На нашу думку, такі рішення слушно розглядати крізь призму дискреційних повноважень адвоката. Так, якщо за результатами такої дії отримана інформація на користь підзахисного, але її уточнення чи перевірка потребує проведення відповідних слідчих (розшукових) дій, які сторона захисту не уповноважена провести самостійно, то звісно є доцільність надсилати такі протоколи стороні обвинувачення із одночасним клопотанням про проведення необхідних слідчих (розшукових) дій.

Доцент А. Колодіна : Визначаючи структуру адвокатського розслідування Ви звертаєте увагу, що вона охоплює і психологічну складову, але окремо її не аналізуєте у роботі. Можете детальніше пояснити саме зміст такої психологічної складової?

Відповідь І. Кухарука: Так, дякую за питання. На нашу думку, психологічна складова адвокатського розслідування визначається такими основними параметрами: а) психологічне ставлення адвоката до вчиненого кримінального правопорушення, наприклад, значна частина адвокатів через своє емоційно-психологічне ставлення до війни відмовляється здійснювати захист осіб, які обвинувачуються у державній зраді, колабораційній діяльності тощо; б) психологічне ставлення адвоката до клієнта, зокрема особливості його сприйняття як особистості; в) особливості встановлення психологічного контакту під час здійснення своєї діяльності.

Доцент Ю. Гресь: У роботі Ви виокремлюєте відповідні класифікаційні критерії для класифікацій ситуацій захисту, але надаєте класифікацію лише за однією з них?

Відповідь І. Кухарука: Так, оскільки межі наукового дослідження не дозволили нам розробити, класифікації ситуацій захисту за усіма можливими критеріями і тому ми обрали, на нашу думку, найбільш важливий із них, а в подальших наукових працях запропонуємо відповідні класифікації.

Після відповідей на запитання учасників обговорення дисертації виступив науковий керівник доктор юридичних наук, професор, професор кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності Д. Цехан. Науковим керівником озвучено позитивний висновок щодо результатів дисертаційної роботи І. Кухарука, зазначено про успішне виконання нею індивідуального плану наукової роботи та індивідуального навчального плану.

Актуальність теми дисертації зумовлена тим, що Євроінтеграційні прагнення України та продовження розбудови демократичного суспільства, зокрема й у складних умовах повномасштабної війни, вимагає актуалізації діяльності держави на окремих складних проблемних, але водночас вирішальних напрямках державного розвитку, одним із яких є формування належно функціонуючої незалежної системи правосуддя, яка відповідає кращим міжнародним зразкам та стандартам. Безумовно, нині, державою вживається цілий ряд заходів спрямований на реформування правоохоронної системи, зокрема створення нових інституцій із конкретизованими повноваженнями, системна реформа судової гілки влади. Водночас, необхідно наголосити, що побудова цілісної та ефективної системи правосуддя неможлива без ефективно функціонуючого інституту адвокатури, котра є невід'ємною складовою ефективної роботи правової системи загалом. Необхідно звернути увагу, що за часи незалежності адвокатура в Україні пройшла потужний шлях становлення та є доволі вагомим інститутом правової системи. У той же час, необхідно відзначити, що вивчення практики роботи адвокатів за відповідними напрямами їх діяльності свідчить про наявність широкого спектру проблем, які потребують свого аналізу та вирішення. Так, опрацювання теоретичних джерел та практики свідчить, що значні труднощі виникають під час реалізації адвокатами функції захисту у кримінальному провадженні не зважаючи на закріплення у КПК 2012 року концепції змагальності та диспозитивності. Детальний аналіз широкого спектру нормативно-правових актів свідчить про суттєвий дисбаланс повноважень між стороною обвинувачення та захисту у кримінальному провадженні, що потребує нового погляду на нормативно-правове регулювання повноважень захисника у межах кримінального провадження, а також формування відповідної організаційно-тактичної моделі роботи адвоката щодо збирання доказів у межах досудового розслідування, тобто

розроблення моделі адвокатського розслідування як складової здійснення захисту у межах кримінального провадження.

Наведене свідчить про своєчасність та актуальність представленого Ігорем Миколайовичем Кухаруком наукового дослідження.

Структурна побудова дисертації та зміст її положень свідчать про комплексний підхід щодо вирішення поставлених завдань дослідження. Заслуговує на відзначення той факт, що авторові вдалося за достатньо короткий проміжок часу опрацювати великий обсяг законодавства, значну кількість наукових та науково-практичних джерел та видань, а матеріалів адвокатської практики та судових рішень.

Необхідно наголосити, що дисертанту повністю вдалося виконати поставлені завдання дослідження. Так, у роботі: наданий змістовно-структурний аналіз адвокатського розслідування; проаналізована правова основа для формування моделі адвокатського розслідування; визначено сутність та структурні елементи адвокатського провадження як форми документального забезпечення роботи адвоката; виокремлені та охарактеризовані типові ситуації захисту; окреслені тактичні особливості збирання доказів стороною захисту у межах адвокатського розслідування на стадії досудового розслідування; сформульовані основні проблеми використання спеціальних знань адвокатом у межах адвокатського розслідування та запропоновані шляхи їх розв'язання.

Індивідуальний план наукової роботи та індивідуальний навчальний план Ігор Миколайович Кухарук виконав вчасно та в повному обсязі. За час роботи над дисертацією проявив себе як цілеспрямований та наполегливий науковець, що свідчить про достатній ступінь його наукової зрілості. Його можна характеризувати як дисципліновану, надійну, відповідальну, добросовісну, пунктуальну, чесну особистість. Як у науковця у нього розвинуті такі професійно-важливі якості як: внутрішня організованість, послідовність у досягненні мети, самостійність, готовність брати на себе відповідальність та приймати нестандартні рішення, гнучкість, кмітливість, професійна спостережливість, проникливість, прогностичність, допитливість, креативність, рефлексивність, компетентність, розсудливість, інтелектуальна ініціативність.

Звичайно, що робота не позбавлена незначних недоліків, але вони, на наш погляд, не мають принципового характеру і не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження. Вважаю, що мета дослідження досягнута, сформульовані автором завдання знайшли своє вирішення.

За нашим переконанням, дисертація І. Кухарука **«Організація і тактика адвокатського розслідування»** є самостійним, завершеним, науковим дослідженням, в якому містяться нові науково обгрунтовані результати та

вирішуються наукові завдання, яке відповідає встановленим вимогам та може бути рекомендоване до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Доктор юридичних наук, професор В.В. Тіщенко відмітив актуальність теми роботи та її недостатню науково розробку в сучасній літературі. У змісті дисертації знайшли відображення важливі аспекти адвокатської діяльності у кримінальному провадженні. Крім того, автором правильно приділена суттєва увага виділенню типових ситуацій захисту та визначено основні напрями розв'язання відповідних завдань. Висновки і пропозиції в роботі достатньо обґрунтовані і можуть бути запроваджені в практичній, науковій і освітній діяльності. Щодо зауважень, то видається, що автору слушно було б більш детальну увагу приділити аналізу кримінального процесуального законодавства. Зміст і висновки по роботі дозволяють прийти до висновку про те, що дисертаційне дослідження І. М. Кухарука відповідає вимогам, що пред'являються до таких досліджень, і воно може бути рекомендовано до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Доктор юридичних наук, професор Л.І. Аркуша вказала на актуальність теми дисертації та її недостатню дослідженість у сучасній криміналістичній літературі. В роботі приділяється належна увага організації і тактиці роботи адвоката у межах кримінального провадження, що фактично є нерозробленою проблемою у межах криміналістичної науки. В цілому дисертація І.М. Кухарука на тему «Організація і тактика здійснення адвокатського розслідування» є закінченим і самостійним дослідженням, яке відповідає встановленим вимогам і може бути рекомендована до захисту у разовій спеціалізованій раді.

Доктор юридичних наук, професор О.А. Самойленко підкреслила, що тема дисертаційного дослідження І. Кухарука наразі актуальна, оскільки змагальність кримінального процесу потребує нового погляду на організацію і тактику здійснення захисту, а також суттєвого перегляду норм чинного кримінального процесуального законодавства. Структура роботи заслуговує схвалення, матеріал дослідження викладено повно і послідовно. Автор правильно описав організаційну складову роботи адвоката у межах кримінального провадження. Заслужують на увагу положення дисертації, які містять певні новації щодо оптимізації використання спеціальних знань захисником у межах кримінального провадження. Це дозволяє констатувати, що дисертаційне може рекомендуватися до публічного захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Кандидат юридичних наук, доцент Ю.О. Гресь висловила схвальну думку про актуальність теми дисертації, структуру роботи, мету і поставлені завдання. Відмітила, що всі положення, пропозиції і висновки у роботі,

спираються на чинне кримінальне процесуальне законодавство, норми якого аналізуються і пов'язуються з криміналістичними методами, прийомами і засобами, що запропоновані автором. Це характеризує роботу як комплексне дослідження і дозволило успішно вирішити поставлені в дисертаційному дослідженні задачі. Таким чином, дисертація І.М. Кухарука, подана на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» може бути рекомендована до разового публічного захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Узагальнюючи результати обговорення, дисертацію І.М. Кухарука «Організація і тактика адвокатського розслідування» присутні вирішили, що можна рекомендувати до захисту. На основі результатів обговорення присутніх на засіданні вирішено запропонувати такий висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення дисертації Кухарука Ігоря Миколайовича на тему «Організація і тактика адвокатського розслідування», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Результати відкритого голосування: прийнято одноголосно.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення дисертації Кухарука Ігоря Миколайовича на тему «Організація і тактика адвокатського розслідування», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Обґрунтування вибору теми дослідження. Одним із усталених векторів розвитку правової системи України є реформування системи правосуддя, що супроводжується розробленням численних програмних документів, внесенням змін до чинних нормативно-правових актів та формування кадрової політики за новими принципами та підходами. Водночас необхідно відзначити, що ефективність державного правового механізму значним чином залежить від формування збалансованих та дієвих засад здійснення окремих форм правничої діяльності, зокрема й кримінального переслідування. Безумовно, що прийняття КПК України 2012 року стало фундаментальним поштовхом до кардинальних змін власне парадигми здійснення кримінального переслідування та закладення в її основу поряд з іншими засадничими принципами засади змагальності, яка знайшла своє закріплення у ст. 22 КПК України. Визнаючи такий крок як позитивний та спрямований на реальні трансформаційні процеси у розслідування та

судовому розгляді кримінальних проваджень, слушно наголосити, що системне вивчення законодавства України, зокрема й положень КПК України, констатує декларативність вказаної засади крізь призму її практичної реалізації стороною захисту у кримінальному провадженні. Одним із можливих пояснень такого підходу є концептуальні, зокрема й конституційні положення, які покладають тягар доведення винуватості на сторону обвинувачення. Водночас детальне опрацювання структури та змісту повноважень сторін у кримінальному провадженні свідчить про наявність суттєвого дисбалансу щодо системи процесуальних інструментів та можливостей їх використання сторонами обвинувачення та захисту, де, на нашу думку, сторона обвинувачення має суттєві переваги, а можливості, які наявні у сторони захисту, характеризуються несистемним та суперечливим характером у розрізі норм різних нормативно-правових актів, ускладненою процедурою їх використання, необхідністю залучення до використання наданого стороні захисту процесуального інструментарію представників сторони обвинувачення, які, фактично, виконують управлінську роль під час його застосування, наприклад, проведення слідчих (розшукових) дій за ініціативою сторони захисту.

Особливо гостро вказана проблематика постає у контексті здійснення доказування у кримінальному провадженні стороною захисту, що зумовлюється суперечністю навіть положень окремих статей кримінального процесуального закону, фактичною неможливістю використання для збирання доказів інструментів, які корелюють із професійними правами адвокатів, визначеними Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», а також доволі обмеженим спектром дій, які адвокат самостійно може вчиняти для збирання доказів у межах кримінального провадження.

Зважаючи на викладене, наголосимо, що науковцями та адвокатами-практиками здійснюється постійний пошук та вирішення вказаної проблеми як на рівні наукових робіт, так і на рівні розроблення законопроектів щодо внесення змін до чинного законодавства, які спрямовані на посилення повноважень захисника у межах кримінального провадження. Так, одним із шляхів вирішення цієї проблеми були спроби на теоретичному рівні обґрунтувати концепцію адвокатського розслідування як відповідної складової здійснення захисту у межах кримінального провадження, що є раціональним підходом, що потребує подальшого системного вивчення, оскільки може створити теоретико-правове та прикладне підґрунтя для оптимізації адвокатської діяльності у межах кримінального провадження.

У межах кримінального процесуального права проблематика реалізації функції захисту у кримінальному провадженні та збирання адвокатом доказів досліджувалась значною кількістю вчених, зокрема свої монографічні праці

аналізу цієї проблематики присвятили: М.Р. Аракелян, Ю.П. Аленін, Н.М. Бакаянова, Т.В. Бабчинська, І.М. Бігунець, В.В. Бедь, Є.І. Виборнова, Т.В. Волошанівська, І.В. Гловюк, В.В. Грисюк, М.С. Городецька, О.В. Дудко, І.В. Дубрівка, Я.О. Іваницький, П.В. Кучевський, Т.О. Лоскутов, Г.В. Мудрецька, В.О. Попелюшко, М.А. Погорецький, Є.М. Пелікос, О.А. Самойленко, Д.Б. Сергєєва, О.С. Старенький, О.О. Торбас, В.В. Тіщенко, А.М. Титов, Р.А. Чайка та інші науковці.

Визнаючи значимість здобутків вчених, слід зазначити, що вказана проблематика ними аналізувалась крізь призму предмета кримінального процесуального права, а власне щодо формування відповідної моделі адвокатського розслідування сформульовані окремі напрацювання, які неможна, наразі, вважати такими, що комплексно вирішують вказану проблему. Крім того, зважаючи на предмети вказаних досліджень, фактично, поза науковою увагою залишились питання організації і тактики діяльності адвоката у межах здійснення адвокатського розслідування як структурного елемента захисту у кримінальному провадженні.

Наведене і зумовлює актуальність та новизну теми представленого дисертаційного дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами, грантами.

Дисертацію виконано відповідно до положень Стратегії розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021-2023 роки (що затверджена указом Президента України від 11 червня 2021 року № 231/2021), Національної стратегії у сфері прав людини на 2021-2023 роки (що затверджена указом Президента України від 24 березня 2021 року № 119/2021), Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на 2021-2023 роки (що затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 червня 2021 року № 756-р), пріоритетного напрямку «Правові механізми забезпечення і захисту прав та свобод людини», «Фундаментальні та прикладні проблеми наукового забезпечення боротьби зі злочинністю в Україні» Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021-2025 роки, що затверджена постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 26 березня 2021 року №12-21. Дослідження є складовою плану складовою наукових досліджень, виконаних на кафедрі криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності Національного університету «Одеська юридична академія», відповідає плану науково-дослідної роботи кафедри криміналістики Національного університету «Одеська юридична академія» «Пріоритетні напрями криміналістичних досліджень у протидії кримінальним правопорушенням» на 2021–2025 роки як складової плану науково-дослідної роботи Національного

університету «Одеська юридична академія» «Правове та соціальне життя людини у людиноцентристському вимірі у цифрову еру» на 2021–2025 роки (державний реєстраційний номер 0122U000266).

Тема дисертаційного дослідження затверджена вченою радою Національного університету «Одеська юридична академія» 04 листопада 2021 року (протокол № 3).

Мета і завдання дослідження відповідно до предмета та об'єкта дослідження. Мета дослідження полягає у розробленні на підставі аналізу матеріалів практики та теоретичних положень моделі адвокатського розслідування як складової захисту у кримінальному провадженні із акцентуванням уваги на організаційно-тактичних складових його здійснення.

Для досягнення поставленої мети у дисертації вирішувалися такі завдання:

- окреслити сучасний стан наукового забезпечення формування моделі адвокатського розслідування;

- сформулювати поняття та визначити змістовно-структурну складову адвокатського розслідування;

- охарактеризувати проблемні питання щодо реалізації професійних прав адвоката під час адвокатського розслідування та запропонувати шляхи їх вирішення;

- окреслити особливості кримінального процесуального регулювання повноважень захисника як правової основи для формування моделі адвокатського розслідування;

- сформулювати визначення та розробити структуру адвокатського провадження як організаційної складової роботи захисника у межах адвокатського розслідування;

- визначити та охарактеризувати типові ситуації захисту, а також основні напрями діяльності захисника у кожній з них;

- виокремити тактичні особливості діяльності захисника у межах адвокатського розслідування;

- розробити рекомендації щодо оптимізації використання спеціальних знань як складової адвокатського розслідування.

Об'єктом дослідження є адвокатська діяльність щодо здійснення захисту у кримінальному провадженні.

Предметом дослідження є організація і тактика адвокатського розслідування.

Методи дослідження. Відповідно до мети і завдань дослідження в роботі використана сукупність загальнонаукових, міждисциплінарних та спеціально-наукових методів пізнання. За допомогою методів гносеології з'ясовано сутність, зміст та сформульований основний понятійно-категоріальний апарат

наукового дослідження (1.2, 2.1., 2.2.) та визначено окремих складових діяльності адвоката у межах здійснення адвокатського розслідування (2.1., 2.2., 2.3.), розроблено класифікацію типових ситуацій захисту за відповідними класифікаційними критеріями (2.3) та надано їх характеристику (2.3.), розроблено тактичні моделі діяльності адвоката у межах адвокатського розслідування щодо збирання доказів (2.3), визначено основні напрями використання спеціальних знань для збирання доказів у межах адвокатського розслідування (2.4.).

Логіко-юридичний метод надав можливість запропонувати необхідні для дослідження класифікації (1.3, 2.1., 2.2., 2.3.), а також систематизувати теоретичну основу власного наукового пошуку (1.1.) Порівняльно-правовий метод використовувався під час порівняння положень нормативно-правових актів, які регулюють адвокатську діяльність в Україні (1.2., 1.3.). За допомогою методу герменевтики з'ясовано сутність окремих наукових положень різних галузей знань щодо змісту наукових характеристик та класифікацій (1.2, 1.3, 2.1., 2.2., 2.3, 2.4). Соціологічний та статистичний методи використовувалися під час вивчення думок адвокатів щодо основних положень можливості впровадження моделі адвокатського розслідування на сучасному етапі (1.2, 1.3, 2.1, 2.2, 2.3, 2.4).

Теоретичною основою дисертації є висновки і положення, обґрунтовані сучасними розробками в галузі філософії, загальнотеоретичної юриспруденції, криміналістики, кримінального права, кримінального процесуального права, психології тощо.

Нормативно-правовою основою дисертації є Конституція України, Кримінальний кодекс України, Кримінальний процесуальний кодекс України та галузеве законодавство.

Емпіричну базу дослідження складають результати опрацювання матеріалів та різних практик організації роботи адвокатів у кримінальних провадженнях, судових рішень, досвіду роботи експертних установ та проведення опитування 75 адвокатів з різних регіонів України щодо доцільності та окремих проблемних питань формування моделі адвокатського розслідування.

Наукова новизна одержаних результатів дисертації полягає в тому, що вона є першим комплексним криміналістичним дослідженням організації і тактики адвокатського розслідування.

У межах здійсненого дослідження одержано результати, які мають наукову новизну:

вперше:

визначено вихідні параметри для формування моделі адвокатського розслідування, зокрема: *по-перше*, адвокатське розслідування, як форма

організаційно-тактичної діяльності у межах кримінального провадження може здійснюватися виключно: а) адвокатом, тобто фізичною особою, яка здійснює адвокатську діяльність на підставах та в порядку, що передбачені Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»; б) групою адвокатів, які здійснюють захист чи представництво у межах кримінального провадження; в) особами, які залученні адвокатами у спосіб, врегульований чинним законодавством; *по-друге*, адвокатське розслідування крізь призму діяльнісного підходу, характеризується пізнавальним змістом, спрямовується на пізнання конкретних об'єктів у межах кримінального провадження; *по-третє*, зміст адвокатського розслідування прямо корелює: а) зі змістом та межами сформульованого обвинувачення; б) з організаційною формою роботи адвоката у межах конкретного кримінального провадження; в) зі стадією кримінального провадження, на якій розпочинається робота захисника; г) з хронологічними параметрами досудового розслідування; *по-четверте*, організаційна форма, межі, якість та вибір організаційно-тактичного інструментарію для забезпечення адвокатського розслідування прямо корелює із професійною компетенцією захисника;

визначено та охарактеризовано структурні елементи адвокатського розслідування як системної форми діяльності: *по-перше*, організаційна складова адвокатського розслідування; *по-друге*, тактична складова; *по-третє*, психологічна складова;

сформульовано визначення *адвокатського провадження* як організаційної форми систематизації джерел інформації та інших документів, які сформовані адвокатом у межах роботи за конкретним кримінальним провадженням, що може здійснюватися у будь-якій формі із кінцевим складанням адвокатського висновку;

визначено типову структуру адвокатського провадження, зокрема: *по-перше*, дані, які стосуються доказування у відповідному кримінальному провадженні; *по-друге*, дані щодо процесуальної комунікації захисника із представниками сторони обвинувачення; *по-третє*, дані щодо запобіжного заходу, обраного щодо особи у межах кримінального провадження; *по-четверте*, інформація, отримана адвокатом під час здійснення свого власного розслідування та інших дій у межах здійснення захисту у кримінальному провадженні, що не може бути використана під час доказування, але має значення для прийняття стратегічних та організаційно-тактичних рішень у кримінальному провадженні;

виокремлено та охарактеризовано ситуації захисту за критерієм ставлення підзахисного до висунутого обвинувачення: *по-перше*, підзахисний повністю визнає свою вину у вчиненні кримінального правопорушення, щодо якого сформульоване обвинувачення; *по-друге*, підзахисний визнає свою

причетність до вчинення відповідного кримінального правопорушення, але не визнає зміст сформульованого обвинувачення, зокрема кримінально-правову кваліфікацію, здійснену органом досудового розслідування; *по-третє*, підзахисний визнає свою причетність до відповідної кримінально-релевантної події, але не визнає свою вину та не вважає, що мало місце кримінальне правопорушення; *по-четверте*, підзахисний не визнає свою причетність до кримінально-релевантної події та повністю заперечує свою вину у вчиненні будь-якого кримінального правопорушення;

вдосконалено:

положення щодо реалізації професійних прав адвокатів, зокрема у частині отримання у межах адвокатського запиту інформації з обмеженим доступом шляхом розроблення пропозицій до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»;

положення щодо повноважень захисника у межах кримінального провадження, зокрема у частині здійснення доказування шляхом формування пропозицій щодо уточнення та доповнення КПК України відповідними нормами;

теоретико-прикладні положення щодо тактики діяльності захисника під час збирання доказів та його діяльності у межах адвокатського розслідування у частині: по-перше, розроблення моделі двоетапного опитування адвокатом підзахисного із конкретизацією відповідних тактичних прийомів; по-друге, виокремлення тактичних прийомів, які можуть використовуватись адвокатом під час участі у допиті свідків чи потерпілих, зокрема: а) «актуалізація протиріччя»; б) «актуалізація компетенції та можливості»; в) «актуалізація деталей»;

набули подальшого розвитку:

теоретичні положення щодо наукового обґрунтування можливості впровадження моделі адвокатського розслідування у вітчизняну практику у частині характеристики, систематизації наукових положень та концепцій, які сформульовані вченими та виокремлення спектру проблемних питань, що потребують подальших наукових розвідок;

положення щодо використання під час адвокатського розслідування спеціальних знань у частині: *по-перше*, визначення системи факультативних завдань, які вирішуються за допомогою використання захисником спеціальних знань; *по-друге*, обґрунтування моделі використання спеціальних знань адвокатом у випадках експертного дослідження об'єктів, що знищуються або втрачають свої кількісно-якісні показники під час проведення їх експертного дослідження,

Особистий внесок здобувача. Усі теоретичні та практичні результати, що виносяться на захист, отриманні автором самостійно. У статті, виконаній

спільно з А.І. Черемноюю «Адвокат як суб'єкт ініціювання проведення судової експертизи у кримінальному провадженні: проблеми теорії та практики», дисертантом самостійно окреслені організаційні проблеми використання спеціальних знань у формі проведення експертиз та запропоновані шляхи їх розв'язання.

Апробація результатів дисертації. Основні положення дисертації обговорювалися на засіданнях кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності Національного університету «Одеська юридична академія» та доповідалися на: Міжнародній науково-практичній конференції «Європейські орієнтири розвитку України: науково-практичний вимір в умовах воєнних викликів» (26 квітня 2024 р., м. Одеса); Міжнародній науково-практичній конференції «Європейські орієнтири України: нові виміри у воєнний час» (16 травня 2025 р., м. Одеса).

Практичне значення одержаних результатів. Основні положення, висновки та пропозиції, сформульовані у дисертації, можуть бути використані та використовуються у:

практичній діяльності захисників – для організації роботи адвокатів у межах кримінального провадження щодо організації доказування та використання відповідних тактичних прийомів у своїй діяльності;

науково-дослідній діяльності – під час проведення загальнотеоретичних і галузевих досліджень проблемних питань діяльності адвокатури та використання здійснення адвокатами доказування у кримінальному провадженні (акт впровадження Одеського державного університету внутрішніх справ від 02 червня 2025 року);

освітньому процесі – викладені у дисертації положення використовуються під час підготовки посібників, методичних рекомендацій, проведення лекцій, семінарських і практичних занять з курсантами та слухачами закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання під час викладання навчальних дисциплін: «Криміналістика», «Кримінальний процес».

Публікації. Основні результати дисертаційного дослідження відображені у 5 публікаціях, у тому числі 3 наукових статтях, опублікованих у фахових виданнях, перелік яких затверджений Міністерством освіти і науки України, 2 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Кухарук І.М. Адвокатське розслідування як форма організації роботи захисника у кримінальному провадженні. *Вісник Кримінологічної асоціації*

2. Черемнова А.І., Кухарук І.М. Адвокат як суб'єкт ініціювання проведення судової експертизи у кримінальному провадженні: проблеми теорії і практики. *Вісник Одеського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України*. 2024. Випуск 15. С.75-83. URL: <https://journals.ondise.in.ua/index.php/herald/article/view/67/62>

3. Кухарук І.М. Адвокатський запит як інструмент пізнавальної діяльності у структурі адвокатського розслідування. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. №12. С.680-683. URL : http://www.lsej.org.ua/12_2024/162.pdf

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

4. Кухарук І.М. Інститут адвокатського розслідування як форма забезпечення принципу змагальності у кримінальному провадженні. *Європейські орієнтири розвитку України: науково-практичний вимір в умовах воєнних викликів* : матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (м. Одеса, 26 квітня 2024 р.) / за заг. ред. С. В. Ківалова. Одеса : Фенікс, 2024. С.537-539.

5. Кухарук І.М. Проблемні питання використання результатів експертних досліджень як складової адвокатського розслідування у кримінальному провадженні. *Європейські орієнтири розвитку України: нові виміри у воєнний час*: матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (м. Одеса, 16 травня 2025 р.) / за заг. ред. С. В. Ківалова. Одеса : Фенікс, 2025. С.710-712.

Характеристика особистості здобувача. За час навчання в аспірантурі Кухарук Ігор Миколайович показав себе як наполегливий та творчий дослідник. Він характеризується організованістю, здатністю до системного та критичного мислення, комплексного сприйняття і вирішення наукових проблем, умінням використовувати сучасну методологію та працювати із значними обсягами наукової інформації. Індивідуальний навчальний план виконав успішно і вчасно.

У результаті попередньої експертизи дисертації І.М. Кухарука та констатації повноти основних результатів дослідження

УХВАЛИЛИ :

відповідно до вимог Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 (зі змінами),

1) Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Ігоря Кухарука на тему «Організація і тактика адвокатського розслідування». Констатувати, що за актуальністю, ступенем

новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Ігоря Кухарука відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (зі змінами), Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 (зі змінами).

2) Рекомендувати дисертацію Ігоря Кухарука до захисту на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» зі спеціальності 081 «Право».

3) Рекомендувати Вченій раді Національного університету «Одеська юридична академія» затвердити склад разової спеціалізованої вченої ради для захисту дисертації Ігоря Кухарука на тему «Організація і тактика адвокатського розслідування»

Голова разової спеціалізованої вченої ради –

Самойленко Олена Анатоліївна, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності Національного університету «Одеська юридична академія»;

Рецензенти:

Кісліцина Ірина Олександрівна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія»;

Гресь Юлія Олегівна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри криміналістики, детективної та оперативно-розшукової діяльності Національного університету «Одеська юридична академія»;

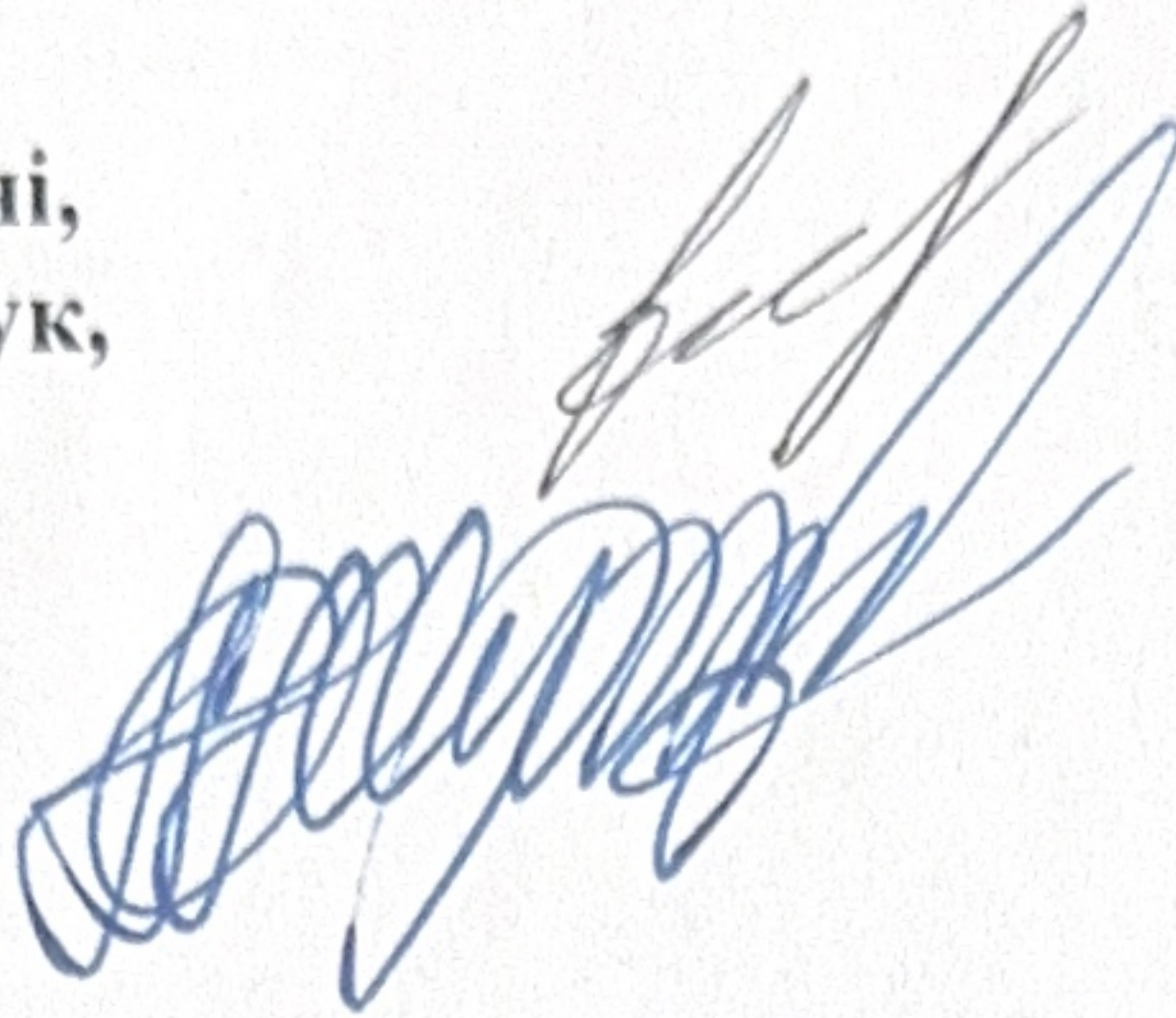
Офіційні опоненти:

Городецька Марина Сергіївна, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального процесу та криміналістики факультету №1 Донецького державного університету внутрішніх справ;

Мудрецька Ганна Володимирівна, кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального процесу та криміналістики Одеського
державного університету внутрішніх справ.

Головуюча на засіданні,
доктор юридичних наук,
професор

Секретар засідання

Лариса АРКУША

Анастасія МУРАШКО